

*in fin ff. de injusto, raptio: quando scilicet publicè interest
penas accelerari, & delinquentes statim puniri, tibi
prohibetur appellatio, nec dum in manifestis latroni-
bus, seditionibus, & capitibus factiōnibus, de quibus
32 in d.l. 1. Sed postmodum generaliter in hæc disponit,
ibi. vel alia justa causa, quam mox presces literis excu-
saverit, moram resipiat: non peccata festinatione, sed
puniendo periculi causa, tunc enim punire permittitur,
deinde scribere (simili text. in l. constitutions ,
de appell. ibi, quos damnatos statim puniri publicè inter-
terpositam ab eo, qui violenter volens aliquem ex-
pellere à sua possessione, causam dederit homicidio,
ubi Doctores probant Carr. ubi proximè tract. de appell.
§. 17. casus est num. 1. Anton. Gom. ubi suprā n. 31. vers.
quintò limita, &c.*

*Rursus appellatio interposita quando sit vel non 42
deferendum à carcere, seu iusta detentio, &
qui ejus sit effectus, & multa circa hoc diximus suprā
lib. 2. o. 4. per totam, & quid quando interponatur sus-
pensione, vel à privatione officii, vel à sententia late 43
syndicatu, late diximus hæc 3. p. suprā cap. 8. quibus 44
locis videre poteris, quando autem à tortura, vel tor-
tura comminatione admittatur, dixi l. 1. c. cap. 1 à n.
9. & seqq. quando vero ab excommunicationis sen-
tentia, vel interdicti & suspensionis, pariter eodem lib.
2. cap. 5. quæ quidem questiones, & articuli, eti res-
piciant criminale judicium, commodioribus apofui
locis, quibus (cum non reproto) videbis omnino, &c.*

*Unum oblivioni non tradam, quod à denegatis reo 45
(prout & aliis) defensionibus appellatio interposita,
tanquam licite, non deferens judex vim facere, pro-
bant Gandin. de malef. rub. de quaest. & torment. n. 2. 3. circa
a medium. Guid. de Zuzar. in tract. de indic. & tortur. n.
6. Marsil. in l. unius. §. cognitum num. 8. ff. de quaest.
Monticell. reg. 1. 4. n. 19. Franc. Marc. decis. Dsp. 60.
n. 3. 1 p. Bursatus conf. 20. 1. n. 10. & seqq. multa adducen-
tes in declarationem, & comprobacionem. Et loquen- 46
do in reo torquendo cui de negantur indicia, & defen-
sio. Prosper. Farin. in tract. crim. 2. tom. quaest. 3. 9. de in-
dic. & tort. n. 7. 2. & seqq. alii adductis firmat teneri in-
super judice in syndicatu, & sursum pluribus numeris
examini, quando reo non sit deneganda defensio, &
copia indiciorum, sive ex officio, sive ad partis petitio-
nem sit processum.*

*Et ex his licet devenimus ad notorii processum,
quo utar, prout promiscue utuntur Doctores civili
notorio, & criminali, pariter in utroque doctrina com- 47
munes sunt, in quo alii omisis suppono; quod cum
in notorii ordo juris non servetur, sed ordo est ordi-
nem non servare, c. Pervenit de testib. consultul de ap-
pel. c. ad nostram 2. iure. jure. bona 2. de electione, c. mani-
fest. de paenit. & remis. c. manifesta c. scelus. qua Lothar.
9. 1. c. cum dilectus de purgatione canon. c. olim. 1. de res-
titut. spol. c. super eo de test. cogan. c. quanto, de translat.
Prelat. Bal. in l. Presbyteri col. pen. C. de episcop. & cleri.
Marsil. conf. 5. n. 2. & singul. 511. Decian. conf. 544. n. 6.
Paris. conf. 11. 1. n. 8. lib. 4. Capra in tr. de notorio mem-
bro 4. n. 2. & 40. Grammat. decis. 3. 6. n. 41. & 56. & de-
cis. 45. 2. 55. Menoch. de recuper. poss. rem. 14. n. 270.
Foller. in tract. verb. item quod commissum crimen notorii
n. 1. Boffi. in tit. quomodo procedatur in crim. noto. Anton.
Gom. l. 3. de delict. cap. 1. sub n. 42. Clarus in tract. q. 9.
in prin. Conrad. in tract. crim. tit. de noto crim. n. 1. in
prin. & in fin. Ant. de But. in tract. de noto. art. 4. à n. 5. 48*

*Et licet notorium non sit probandum, est tamen al-
legandum quia eti notorium relevat ab onere pro-
bandi, non tamen relevat ab onere proponendi, glos.
in clem. appell. de appell. & in l. cives C. eod. tit. per re-
gulam l. si adulterium in 6. §. idem si Pollioni. de adiut. B.
in l. statu. §. paetus, & in l. cum quid n. 5. ff. si certum pet.
Nicol. Mill. in repert. verb. notorium non excusat. Bertran.
conf. 1. 9. d. 4. vol. 1. Capra concil. 17. n. 8. inter tract. de no-
torio memb. 4. n. 77. Marsil. in rub. C. de probat. n. 220.
Nat. conf. 19. n. 4. & conf. 27. 5. num. 1. Beroius confil. 18.
num. 5. 4. volum. 3. Bursat. conf. 43. n. 26. Joseph. Mascard.
concl. 1104. n. 1. Alciat. de presumpt. regul. 2. presumpt. 12.
num. 133. Menoch. de recuper. rem. 1. n. 165. & rem. 15.
n. 264. Vivius in commun. opin. verb. notorium. quamvis
Conrad. in tract. tit. de noto crim. num. 20. in prin. Tiraq.
de retragl. 1. §. 2. n. 9. Covarr. in cap. Raynut. §. 11. 2.
de*

*49 de testim. & an & quando, quibusve casibus requiri-
tur probatio notorii, & de qualitatibus hujus proba-
tionis, & quid concludere, & continere debet, vide ex
his, quæ latè Farinac. in tract. crim. tom. 2. q. 2. 1. à n. 79.
& circa hunc nostrum articulum vide Malcard. ubi
proxime, & Bernard. Diaz. in reg. 496.*

*50 Et licet regulariter in notoriis non requiratur diffi-
culty sententia, sed ipsum notorium sententia sit, po-
stulans executionem; tamen si reus neget notorium,
51 debet judex pronuntiare, & ferre interlocutoriam sen-
tentiam, quod est notorium, aliter namque ad condé-
nationem minimè procedere poterit, nisi servato ju-
ris ordine, & formato judicio. Ita Post Abb. Cardinal.
Gramm. & Gandin. quos allegat, & concludit Foller.
in tract. crim. verb. item quod est notorius delinquens. n.
14. Decian. confil. 483. n. 37. Carrer. in practicis crim.
in tract. de appell. §. secundus erit casus à n. 11. Boffi. d. tir.
quomodo pro. ed. in crim. vero. n. 1. 5. Mascard post alios
vide conf. 1101. à princ. Frrer. confil. 31. n. 5. lib. 1. Clar.
9. 9. vers. plus dicunt. Hieron. Laur. in aer. Avenio-
nen. 15. n. 11. Govarr. in capt. alma mater. n. 9. de sent.
52 ex comm. lib. 6. videndus Farinac. in tract. cr. m. 1. tom. q.
2. 1. n. 116. & suprā. Qui utiam ibi à n. 72. variis opinio-
nibus conciliares tractat, an in notoriis requiratur li-
bellus, litis contestatio, & an requiratur citatio, ubi
re iuri contra absentem delinquentem. Et generaliter
53 quid, & quotuplex, si 1. oritur, juris scilicet, & facti
permanensis, aut transiuntis, & momentanci, & quid
manifestum, & de singularium attributis, & qualitatibus,
& quomodo cognoscatur, & in quibus casibus
verificetur, & de pluribus aliis perdebet videndum est
ultra relates Capra in tract. de notorio. & Mascard. con-
cl. 1101. usque ad conclusionem 1105. inclusive, ubi exac-
tissimè & perdebet videndum etiam est Prosper. Farin.
in tract. crim. tom. 3. q. 2. 1. per tot. ubi curiosè valde, cum
maxima distinctione, & per suas conclusiones, amplia-
tionem, & limitationes, ad quos te mitto, quia nostri
non est instituti.*

*54 At quatenus illud tangit unum non omittam inser-
re: an, & quando in notoriis tam criminibus, quam
civilibus causis appellatio interposita à sententia la-
ta super causa notoria, judex non deferens violentiam
commisso declaretur; in quo & illud pro coronide
firmo, regulariter negans appellacionem in notoriis
vim non facere, enim vero potest justè judex, ea non
obstante, ad suæ sententia executionem devenire, text.
est in cap. cum sit Romana, §. fin. ubi gloss. Joan. Andr.
& Doctores de appell. in 6. text. in cap. pverennit. &c. con-
sultat el 1. eodem tit. text. in c. Roman. & ibi gloss. & DD.
de appell. in 6. & in c. cum speciali §. porro de appell. gl. 1.
ubi Archidia & Doctores in c. manifesta. 2. 6. gl. ma-
gna in c. vestra de cohab. cler. & mul. ubi Doctores Spe-
cul. in tit. de not. crim. & fin. 15. & in §. 1. n. 7. & in tit.
de appell. novissime sub n. 2. & 12. Marsil. in l. uniu. n. 9. 3. C.
de rapu vir. Angel. de malef. gloss. present. d. Caio &
appellant. col. 1. Marant. in specul. 3. p. 6. p. princ. q. 2. n.
12. 5. Manfred. de attent. lib. 2. confil. 72. Guid. Papa in
tract. de appell. quaest. 120. col. 4. vers. sed advertas. Luccas
in regul. 42. n. 12. limit. 12. Aufser. in addit. ad decis. ult.
Capel. Thelos. Crot. confil. 101. a. n. 9. Capra in d. tract. de
notor. 4. m. 2. n. 9. & omribus seq. latè de materia Nicol.
Mill. in repert. veris. notorinan impediat appellations
cum pluribus seqq. Grammat. dec. 3. 6. n. 3. 1. & 34. Con-
rad. in tract. tit. de not. crim. titul. 17. Foller. in tract. rem.
verb. item quod est notor. delinq. n. 21. Novel. in practic.
crim. in prin. §. indicia n. 1. Ant. Gomez variar. lib. 3. de-
lit. c. 1. n. 47 in prin. Jul. Clar. in tract. q. 9. 4. vers. solet
tit. 137. n. 12. quod procedit, si in appellatione ex-
prescribit specialiter ipsam causam, & defensionem of-
fuscam notoriatem, quia ubi à jure regulariter
prohibetur appellatio, eti aliqua speciali, & rationa-
bili causa, à jure permissa sit in eo casu, tunc causa ex-
primenda est, ut appellatio recedere queat a Regula
ut*

*riis judiciis pronuntiatio non est propriè sententia, sed
sed quædam juris executio innocent. in c. ex pars. el.
1. de verbis fin. Roma sing. 524 Decius in c. speciali. §.
perro in prin. de app.*

*Quod quidem fallit primò, ut procedat conclusio, 56
quando in ipsa sententia appetit, judicem condemnari
se uia de facto notorio, securis sit simpliciter pronun-
tiasset, vel reum condemnasset, ut querilibet alius
criminis, quia tunc condannatus sic poterit ap-
pellationem interponere, & judex ei non deferens vim
faciet manifestum, ut text. arg. in c. Romana. §. fin. autem,
de app. in 6. docet Bolicer in l. ea quidem. col. fi. in fin. vers.
quia prater, C. de aer. quem referens sequitur Ant.
Gomez de delictis c. 1. n. 47. vers. quod tamen intellige.
Contar. in l. C. si de mem. poss. in 9. limit. n. 46. & seq.
Marshall. unica n. 142. de re ptu virg. quemadmodum
ad hoc ut de negari possit appellatio insignis latroni,
necessæ est, ut in sententia sit condemnatus, tanquam 57
in signis latro, quoniam alias poterit appellare, ut per
Bar. in l. constitutions in ff. de app. tenet Contar. ibi, se-
quitur Rinald. in cors. 274. n. 21. & faciunt notata per
Card. & Alex., in d. c. cum sit Ron. a 3. colum.*

*Secundò fallit d. conclusio, quod licet non appelle- 58
tur à sententia lata in notoriis, tam enī ab interlocutoria
illa, qua declarat judex ad instantiam, & contradic-
tionem patitur, notoriatem adesse (de qua suprā (ap-
pellationis interjecta non deferens vim faciet judex
notoriam. Abb. confil. 110 col. penult. vers. & si etiam
lib. 1. Fcl. in c. Rodulph. col. pen. vers. & epp. potest de reso.
& in c. cum non ab nomine col. penult. vers. & nota quoad
licet de jnd. Carrer. in tract. crim. or. de app. §. secundus
erit casus n. 14. plures allegans Ant. Gabr. commun.
concl. l. 6. tit. de regul. jur. cor. 3. n. 60. Lancel. Roberr. de
attent. 2. p. c. 12. lim. 9. n. 13 dicens, quod flante appella-
tione à declaratione super notorio si fieri executio,
non minus erit attentata, quam si essemus in alio casu
appellabili, ex quo data appellatione regulariter resul-
tat effectus suspensus, qui solet causare attentata, se-
cuendum Iff. in cors. 1. 87. col. 6. vers. facit aliam conclu-
sionem l. 2. Foll. in tract. crim. in verbo item quod est no-
torius delinq. 14. trop. firem & n. 22.*

*Quemadmodum etiam, & in notoriis appellationis 59
deferendum est emissa ante sententiam à non admis-
sione exceptionum excusabilium defensionum, quas
reus proponit adversus notorium, quia ei deferendum
est, ut licet, etiam si ab ipsa definitiva non queat ap-
pellari, ut ex Foller. ubi proxime, tenet Farinac. in tract.
crim. 1. tom. q. 2. 2. n. 128.*

*Insuper fallit dicta conclusio, ut non procedat quan- 60
do in appellatione exprimeretur aliqua causa rationa-
bilis, per quam notorium effuscatetur, ut in exemplis
suprà per nos positis ad confessionem, quia tunc ap-
pellatione non deferens vim faciet, ut post alios probat
Nicol. Mill. in reperior. vers. notorium licet regulariter
impedit. Aufr. in addit. ad decisionem Tholof. 500. in
penult. addit. Cæsar. Contar. in repetit. l. uniu. C. si de mo-
men. poss. lim. 3. à n. 39. Lancelot. de attent. 2. p. c. 12. lim.
9. n. 4. ut generaliter etiam dicitur, si notorius appella-
tio admittitur, quando notorium habet aliquam ex-
cusationem, seu defensionem, ut tenet ipse Contard. n.
38. Clar. d. quaest. 94. Marant. de ord. judic. 6. p. actu 2. n.
282. fol. 251. in parvis. Carrer. in tract. crim. in 1. de app.
§. secundus erit casus, n. 18. Grava. in addit. ad Vestrivum
in tract. lib. 7. cap. 3. n. 47. Gigas de crimine leja majest-
rub. fin. quaest. 13. n. 6. Brun. a Sole in compendio. juris. vers.
appellatio datur etiam in notoriis, fol. 14. col. 1. Vulpiel.
confil. 137. n. 12. quod procedit, si in appellatione ex-
prescribit specialiter ipsam causam, & defensionem of-
fuscam notoriatem, quia ubi à jure regulariter
prohibetur appellatio, eti aliqua speciali, & rationa-
bili causa, à jure permissa sit in eo casu, tunc causa ex-
primenda est, ut appellatio recedere queat a Regula
ut*

468 De Regia protect. vi oppress. appell.

ut Joan. Andr. in cap. Rom. §. si autem n. 7. Archid. n. 11. Joan. Monach. 13. Gemini 7. Franc. 5. de appell. in 6. Ab. in c. ut debitus in prin. n. 2. Franc. 3. de appell. Felin. in c. super literis n. 17. de rescr. & c. quoad consultationem 18. & seqq. de re jud. Imol. in l. creator. §. iustus. col. antepenult. vers. si vero queritur ff. de a. pel. Angel. in l. i. §. interdum. n. 3. & 4. ff. quis & a quo Decius in e. ad nostram n. 10. de app. Rom. c. 3. 3. 4. circa fin. Franc. in c. consult. n. 3. & in cap. constitutio n. 17. de appell. Cum. confil. 6. Covarr. in pract. quest. 15. sub n. . & c. 3. n. 5. vers. seunda conclusio. & in terminis nostris DD. citati in d.c. Romana §. fin. autem. & post. alias Tiraq. de pœnis temp. in prefatione n. 69. Contar. in l. unica Cod. si de mom. poss. lim. 3. a. num. 42.

Et de alis specialibus limitationibus, huic conlusioni quod in notoriis non licet appellari, de qua superiori, videndum est Farinacius in pract. crimin. tom. 1. 62. 2. 1. num. 117 ad fin. ubi quod ab excessu poena de appellatio in notoriis, item quod admittatur, quando delictum est manifestum, non autem notorum, & n. 12. 1. ut etiam detur, quando sententia à quo superior inhibuerit, & alias limi. ibi. n. 12. 4. & seqq. & ipse in tom. 2. q. 10. 1. c. 1. a. n. 69.

45 Superioribus adde, quod cum per Doctores aequiparentur, quem esse repertum in notorio, vel in flagranti crimen & sicut contra notorium delinquenter, ita etiam contra reum repertum in flagranti delicto, pro cedi posset juris ordine non servalo, & ex abrupto, ita à lata sententia seu decreto contra reum repertum in flagranti, appellatio deferendum non esse quod suspensivum, probant Foller. in pract. crimin. verbo item quod fuit captus in flagranti crimen n. 4. & n. 12. Vulcanus confil. 13. 7. a. n. 8. & n. 24. & seqq. ubi latè de materia & qualitate hujus delinqentis, & de nonnulla declaratione hujus nostræ fallēt, videndum est Prosp. Farinac. 1. tom. q. 21. a. n. 15. 4. & seqq. & superius.

67 In omnibus tamen superioribus casibus quibus hucusque retulimus à jure prohibitam esse, & denegatam appellacionem, ut in convicto, & consesso, vel sponte confessio tantum, simonia, raptu, heresi, scditione, insig. latrone, violentia, notoriis, & similibus, non procedit doctrina, immo supersedensum est omnimodo in sententia executione, quoties judex superior ad quem ita est per appellacionem, dubius, an illam debent admittere, nec ne, & de hoc incipit cognoscere per in spectio nem actorum, inhibuerit judicii à quo, tex. in c. Romana §. fin. autem, de app. in 6. Hostiens. n. 20. Joan. Andr. 17.

68 Joan. Monach. 14. Archic. 9. & post n. 11. Gemi. 3. & 5. Fran. 1. pr. Card. in c. cum specia. §. parro. col. 2. vers. sed index ad quem, de app. ubi Abb. n. 6. Fran. n. C. & 7. faber in l. 2. n. 3. C. quorunt app. Aug. ad Ang. de male. verbo pre sente de Caio, &c. post n. 21. Marant. de ord. jud. 6. p. actu 2. n. 28. 1. fol. 2. 51. in parvis. Carter. in pract. crimin. tr. de app. §. ultimus casus est n. 3. Foller. in pract. crimin. part. 2. verb. & si confitebuntur n. 66. in verb. penit. debitis fac riantur n. 6. Gravat. in addit. ad Vestriūm in pract. lib. 7. c. 3. n. 48. Covarr. var. q. c. 2. 3. n. 5. ante si. v. quacumq. tamen in causa Baiard. ad Claram q. 9. 4. n. 1. 3. ubi dicit, semper esse supersedendum in executione stante inhabitatione judicis ad quem, quando dictus judex sciens appellantem esse confessum, & convictum, habitionem expedit (reprobatio Lanceloto contrarium tenente de atten. 2. p. c. 20. ampliar. 12. à n. 1.) idem quod Baiard. dicit Covar. loc. cit. Cartar. de executione sententia. l. n. 76. Farin. 3. tom. q. 10. 1. c. ... 109. & ad hujus materiam articuli vide differentem latè Lancel. de atten. 2. p. 11. lim. 3. 0. n. 12. 8. & seqq. & in l. lim. n. 101. cum seqq. & lim. 5. 3. & 5. 4. & 6. 20. ampliar. 1. & ampliar. 2. n. 7.

69 Quam doctrinam intellige, prout intelligunt, & loquantur praecitati Doctores, scilicet, quando judex superior incipit de causa & natura appellacionis cognoscere, & sic quando inhibuit præcedente causa cogni-

tione, prout & nos probavimus 2. p. c. 10. à n. 23. & à n. 8. 1. cum sequentibus, ubi de veritate hujus doctrinæ tractavi.

Desuper & secundò adverte, quod in omnibus prafatis casibus, quibus appellatio deferendum non esse probavi hactenus intelligendi sunt, prout & ipsi Doctores intelligunt, quoad utrumque effectum, & devolutum & suspensivum, cum simus in criminalibus, & pœnis corporalibus, & minimè retrahibiliibus (exceptis illis casibus, quibus specialiter diximus devolutio ne duxat appellacionem carere) ut procedat in illis 71 appellacionis prohibitio respectu sententia diffinitiva, secus interlocutoriæ quoniam à quocumque gravamine, sive qualificato, sive non appellatio esse deferendum, quod ad utrumque effectum in causis, à cuius diffinitiva prohibetur appellari, quoad utrumque effectum, & devolutum & suspensivum simul, probavi latè suprà lib. 2. c. 6. per tot. ubi vide, non reperio.

An autem, & quando appellatio Clerici traditi⁷² Curia seculari à sententia judicis secularis interposita deferendum sit, latè examinat, & bene cum distinctione Bernard. Diaz. in pract. crimin. cano. c. 14. 1. n. 1. & 3. & ejus additionator Salced. litera A. qui latè prose quuntur videndi.

C A P U T X V.

A sententia lata partim in favorem alicujus, partim verò contra, à qua solus provocavit quatenus contra se erat, quoad cetera consentiens: an pro parte acceptata transcat in rem judicatam; ita ut à judice eam exequente, appellatio emissæ non deferendum, declaretur; & quid in via executiva.

S U M M A R I U M.

- 1 Appellans à sententia quatenus contra se facit in ceteris articulis separatis, a quibus altera pars non appellavit, sententia transit in rem judicatam.
- 2 A sententia continente diversa capitula separata una pars potest appellari limitata, quatenus contra, & quod cetera transit in rem judicatam.
- 3 & 7. Alias contra partem non appellantem sententia transit in rem judicatam.
- 4 Sententia tot sunt quo capitula separata in eadem sententia contenta.
- 5 A sententia utramque partem gravante utraque pars tenetur appellare ab eo capitulo sibi gravante, quatenus contra, &c.
- 6 Utroque appellat, limitata ab ea parte sententia quatenus contra, &c. sios deperse operatur effectus.
- 7 & 8. Appellatio emissæ ab uno capitulo, & per unam partem quatenus contra, non devolvit cetera capitula separata, sed transcutit contra non appellatum in rem judicatam.
- 9 & 10. Appellatio limitata quatenus contra, non suspendit jurisdictionem in capitulis separatis, a quibus non pendit appellatio quoniam executioni mittitur.
- 11 Juris dictio non est suspensa quoad ea, que non sunt in appellatio deducta, nec quoad personas in ea non comprehensas.
- Quo casu interim gesta non dicuntur atenta, ibid.
- 12 Arbitrus per pronuntiationem in una causa seu articulo non perdit jurisdictionem in alia causa seu articulo.
- 13 Index Ecclesiasticus vim non facit exequi capitula separata sententia, a quibus pars contra quam latè fuerit, non appellavit, cum transcat in rem judicatam.

Pars III. Cap. XV.

- 14 & 24. Et quo decreti genere tunc utatur senatus regius aditus per viam violentie.
- 15 & 16. Appellatio quodadeficit, senatus regius illo semper utitur decreti genere, que non viene pro la orden y se le, remite &c.
- 17 Appellatio quando deficit, sanatus regius non potest decernere, vim scri. & reponi.
- 18 Delatio supponit appellacionem tanquam subjectum necessarium.
- 19 Appellacione limitata in capitulis separatis quatenus contra, non potest altera pars se juvare.
- 20 Appellatio limitata limitata non producitur effectum.
- 21 Appellatus non potest adhucere nec nisi appellacione limitata adversarij quatenus contra.
- 22 Appellatio pendente limitata quatenus contra, a capitulo separato non suspendit executionem in alio capitulo separato non appellatio, quia appellatio est in una causa, executio vero in alia.
- 23 Nec gesta dicuntur attentata, quia deficit appellatio nec pars altera pro illorum revocatione instans est audienda.
- 25 Pars que omisit appellare à capitibus separatis, de quorum executione tractat judex, non poterit post decem dies ab eorum executione appellare.
- 26 Et si haec causa ad senatum per viam violentie prorahat executarius, decretum vim non fieri, reportabit.
- 27 Sententia in via executiva lata partim pro actore, partim contra, a quo solus appellat quatenus contra, prierit capitulo separatum, a quo neutra pars appellavit executioni mitti.
- 28 Et etiam si reus executatus ab illo capitulo separatio, quod contra se facit, appellat, quia nihilominus intius executivis executio illius facienda est. & de ratione.
- 29 Appellatio interposita per utramque partem ab eadem sententia quatenus contra, si simus in alimentis. & similibus privilegiatis, capitula separata pro actore ministris executioni non obstante appellacione rei.
- 30 Separatorum separata est ratio, nulla que conjunctio.
- 31 A separatis & diversis non fit illatio.
- 32 Diversa illa judicantur, quæ diversitate factorum separationem recipiunt.
- 33 Et que non impedit in aliquo negotium principale.
- 34 35 Exceptionibus moderantibus sententiam ferendam non admissis potest appellare, nihilominus poterit prosedi in causa principali tanquam separata ubi de exemplis & ubi de ratione.
- 36 Appellatio à causa conventionis non devolvit causam reconvencionis, sed coram judice à quo haec erit tractanda.
- 37 Appellatio interposita à sententia delegati suspendit jurisdictionem in alia causa, secus in sententia ordinariis.
- 38 Connexa capitula dicuntur, quæ ex continentia factorum separationem non recipiunt.
- 39 Connexa capitula, seu separata que dicuntur, remissive.
- 40 Appellatio quatenus contra, & limitata devolvit omnes alios articulos connexos.
- 41 Appellacione limitata à quibusdam articulis quatenus contra, pendente, judex à quo non potest alia capitula, connexa tamen exequi, etiam si non appellatur ab illis.
- 42 Connexa unum reputantur, individuum ratione conexitatis.
- Reddimus exemplum, ibid.
- 43 Appellatio quatenus contra, tunc devolvit totam eam, an in connexis, quando sententia in uno capitulo parit exceptionem erit judicata in alio.
- 44 Appellacione limitata quatenus contra, erit omnino deferendum in ceteris capitulis connexis, licet non appellatis, alias vim fieri declarabitur.
- Quæ doctrina pocedit etiam in via executiva, ibid.
- Salgado de protet. Reg.

S E p. dubitari contingit: an sententia pro aliquo in parte & pro parte contra ipsum lata, à quo solus appellavit in quantum contra se faciebat, & in quantum pro se illam acceptando, esset pro illa parte vel tota, se in totum per ipsam appellacionem suspensam: ita ut non possit pro alia parte acceptata execu tion demandari, quia si utraque pars appellaret, non esset dubium, quod tota suspensa fuisset, sed quando unus tantum appellat, quæstio est, & difficultas nostra,

Quam ut facilè quæs evitare, duos distingue casus, nam aut appellatur a sententia continente diversa, & separata capitula, aut continente unum, duo, plurave connexa. In primo casu, quando unus solus provocavit ab ea parte sententia, quæ contra eum facit, & sit capitulo separatum, cetera vero sententia pariter separata consentiens, quod haec capitula separata à quibus neutra pars provocat, trahit in rem judicatam, contra alium, qui non appellavit, gl. celebris in l. ampliorum, verbo judicatis, C. de app. B. l. ibi in 2. col. tex. in c. Raynus. & Raynal de test. facit etiam text. & ibi gl. 1. in c. signifi. caverunt de except. Fel in c. 1. col. 2. versio. 2. lim. de mutuis petit. & in c. cum. Joan. ubi Abb. de fide instrum. n. 20. & in d. c. si. nificavit n. 3. post B. r. Bal. Imol. Ab. & But. l. c. is. per eum allegatis. optimè & latissime per Philip. Franc. in c. 1. dubius, post pr. vers. circa tertium. & n. 8. de app. Oz. sc. dec. Ped. dec. 14. n. 27. Faber & Sallie, in d. l. ampliorum. Bar. conf. 1. 50. & per eos Parlad. lib. 2. rerum quoi. c. fi. 5. p. 1. 12. n. 6.

Et quod à sententia continente diversa capitula separata, pars una appellat, limitata quatenus contra, illa appellatio valeat pro illa parte & capitulo limitato, & pro reliqua parte & capitulo, in quo non est appellatum. sententia transcat in rem judicatam, tenet sequuntur Philip. Franc. in d. c. si. dubius n. 8. 9. & 10. Seac. de app. q. 17. lim. 2. sub n. 19. & iterū q. 10. n. 7. ubi quod hoc causa est necesse, ut utraque pars appellat, alias sententia transcat in rem judicatam contra non appellantem. Franc. in d. c. si. dubius n. 6. versio. circa tertium, & n. 11. & ibidem Card. Alex. sub n. 11. vers. aut pars in fi. & vers. aut sententia, Card. Tusci. pract. concl. tom. 1. litera d. concl. 3. 6. n. 1. & 6. & par. totum concl.

Et ratio hujus est, quoniam sententia, quæ continet diversa capitula, & separata, tot sunt sententia quæ sunt capitula separata, l. quod in mulier ff. familia erit. Camelia Pia ff. de jure patron. l. etiam §. ex causa, ff. de minor. gl. in verb. eadem in c. 2. de ordine cognitio. Barbat. conf. 70. col. penult. in fin. vers. & ideo dicimus lib. 1. Paris. post alios in confil. 66. videtur lib. 1. Cæsar Conta. in l. nunc.